

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenauer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-68633)

bili fiduciam consequi, & audire verba illa nulli regno conferenda: *Venite benedicti Patris mei. Esuriui enim, & dedisti mihi manducare.* Ex quibus manifestè colligitur incredibilis operum misericordiæ vis atque energia, & in perorando salutis nostræ negotio quouis Cicerone dixerit eloquentia. Quamuis enim omnes omnino virtutes causæ nostræ coram supremo tribunali patrocinentur; ita tamen se res habet, ut si iudex in pronuntiandâ sententiâ certi alicuius causidici rationibus se permotum fateatur, illi causidico proculdubio victoria adscribatur: sic cùm in pronuntiandâ salutis nostræ sententiâ sola misericordiæ opera velut motu Iudicis proferantur, cui dubium esse potest, quin illis æterna salus adscribenda sit?

Atque hinc emergit tertius ille fructus æternæ beatitatis, qui verbis illis Ecclesiastæ significatur: *Post multa in æternitate.*
Eleemosyna fructus tempora inuenies illum. Hoc est igitur illud æternitatis viaticum, hoc sc̄enū quæstuosissimum, hæc arrha salutis, hoc bonorum omnium voluptratumq; compendium. Sed ruminemus tantisper secundum, quem dixi, fructum securitatis in morte extremoque Dei iudicio, & videamus, quām opportunum sit, propter imminentes orbi calamitates hæc misericordia præsidia occupare.

SECTIO SECUNDÆ.

ECCLESIASTES.

VERSUS 3. Si repletæ fuerint nubes, imbre super terram effundent. Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in quocumque loco ceciderit, ibi erit.

METRI-